Techniki Kompilacji - Projekt Interpreter prostego języka z typem wektorowym

Stawczyk Przemysław 293153

1 Opis Projektu

Projekt zakłada wykonanie interpretera prostego języka z obsługą wbudowanego typu wektora o $dim = \{2, 3\}$. Język ten ma obsługiwać : zmienne z zasięgiem, instrukcje wykonywane na żądanie funkcje, instrukcje wykonywane nie zawsze warunkowe, wyrażenia matematyczne oraz operatory wraz z priorytetami.

1.1 Ogólne założenia

- Wartości liczbowe są reprezentowane przez liczby całkowite.
- Obsługiwane są typy:
 - Typ liczbowy skalar.
 - Typ wektorowy $vec \ o \ dim = \{2,3\}$ np. $vec(1,2), \ vec(4,5,6).$
- Na typach liczbowych można definiować wyrażenia arytmetyczne za pomocą operatorów: + * / () z uwzględnieniem ich priorytetów.
- Wykonywanie operacji na wektorach : iloczynu skalarnego oraz wektorowego. z użyciem wbudowanych funkcji
- Na typach vec i liczbowych można użyć operatorów przyrównania == != oraz łączyć w wyrażenia za pomocą || && ().
- Możliwy jest dostęp indeksowy do zawartości zmiennej np zmienna[1] daje dostęp do wartości 2 wymiaru wektora.
- Można definiować instrukcje warunkowe za pomocą konstrukcji if() oraz else.
- Można tworzyć pętle korzystając z konstrukcji while().
- Można definiować funkcje z użycie słowa kluczowego fun.
- Zmienne sa przekazywane do funkcji przez referencje.
- Program zaczyna wykonanie od bezparametrycznej funkcji main()
- Wartości logiczne sa reprezentowane przez liczby gdzie 0 = fałsz, !0 = prawda. Każdy wektor niezerowy jest ewaluowany do prawdy.
- Język wspierać ma operację print(...) przyjmująca oprócz typów numerycznych stałe tekstowe [w cudzysłowach] istniejące wyłącznie na potrzeby print.

1.2 Funkcje Biblioteczne

Funkcje biblioteczne miały być ładowane przed właściwym programem.

- fun **product3**(vec1, vec2) iloczyn wektorowy wektorów wymiaru 3
- fun **product2**(vec1, vec2) iloczyn wektorowy wektorów wymiaru 2
- fun scalar3(vec1, vec2) iloczyn skalarny wektorów wymiaru 3
- fun scalar2(vec1, vec2) iloczyn skalarny wektorów wymiaru 2

2 Przykłady

Przykład 1 funkcja z rekurencją

```
fun licz(a) {
    a = a * 2;
    if (a < 10) {
        fun(a);
    }
    return a;
}

fun main() {
    if(11) {
        print(fun(2));
    }
}</pre>
```

Przykład 2 funkcje biblioteczne

```
fun main() {
    var a = vec(1,2);
    var b = vec(3,4);
    print("a = ", a);
    print("b = ", b);
    print("a + b = ", a+b);
    print("a * b = ", scalar2(a, b));
    print("a o b = ", product2(a, b));
    print("2 * a = ", 2*a);
    print("a * 2 = ", a*2);
}
```

Przykład 3 zmienne

```
fun printAndRet(a) {
    print(a);
    return a+1;
}
fun main() {
```

```
var a = 0;
    if(a == 0) {
        print("a");
        print(a);
    }
    print(vec(1,2));
    print(vec(1,2,3));
    var b = a;
    while(b < 10) {
        b = b + 1;
    print("b = ", b);
    fun(1);
    fun(fun(2));
}
Product3
fun product3(vec1, vec2) {
    var res=vec(0,0,0);
    res[0]=vec1[1]*vec2[2] - vec1[2]*vec2[1];
    res[1]=vec1[2]*vec2[0] - vec1[0]*vec2[2];
    res[2]=vec1[0]*vec2[1] - vec1[1]*vec2[0];
    return res;
}
3
    Opis Struktury Jezyka
program = \{ functionDef \};
functionDef = "fun" identifier parameters statementBlock ;
parameters = "(" [ identifier { "," identifier } ] ")";
statementBlock = "{" { initStatement | assignStatement | returnStatement | ifStatement |
whileStatement | functionCallStatement | printStatement | statementBlock } "}";
returnStatement = "return" expression ";" ;
initStatement = "var" identifier [ "=" expression ] ";" ;
assignStatement = variable "=" expression ";" ;
ifStatement = "if" "(" expression ")" statementBlock [ "else" statementBlock ];
whileStatement = "while" "(" expression ")" statementBlock ;
functionCallStatement = functionCall ";"
functionCall = identifier arguments:
arguments = "(" [ expression { "," expression } ] ")";
printStatement = "print" "(" (charString | expression) {"," (charString | expression)} ")" ";";
parentExpr = "(" expression ")";
```

```
expression = andExpr { orOp andExpr } ;
andExpr = relationalExpr { andOp relationalExpr } ;
relationalExpr = baseLogicExpr [ relationOp baseLogicExpr ];
baseLogicExpr = [ unaryNegation ] additiveExpr ;
additiveExpr = multiplyExpr { additiveOp multiplyExpr } ;
multiplyExpr = baseMathExpr { multiplyOp baseMathExpr } ;
baseMathExpr = [unaryMinus] (value | parentExpr);
value = numberString | vectorValue | variable | functionCall;
 \begin{array}{l} {\bf additiveOp} = "+" \mid "-" \; ; \\ {\bf multiplyOp} = "*" \mid "/" \mid "\%" \; ; \end{array} 
orOp = "or";
andOp = "and";
unaryMinus = "-";
unaryNegation = "!";
relationOp = "==" | "!=" | "<" | ">" | "<=" | ">=" ;
identifier = letter { letter | digit | underscore } ;
variable = identifier [ index ];
index = "[" numberString "]";
vectorValue = "vec" "(" numberString "," numberString ["," numberString] ")";
numberString = digit { digit } ;
charString = "" { allCharacters - "" } "";
digit = "0".."9":
underscore = " ";
letter = "a".."z" | "A".."Z" ;
allCharacters = ? all visible characters ? ;
```

4 Założenia Implementacyjne

4.1 Produkt Końcowy

Finalny program ma być konsolowa aplikacja uruchamianą wraz z parametrem reprezentującym ścieżkę do pliku do interpretacji. Wynik działania skryptu będzie wypisywane na standardowe wyjście stdout. W przypadku błędów kompilacji lub wykonania będą one wypisywane na standardowe wyjście błędów stderr. Umożliwi to łatwe przekierowanie poszczególnych wyjść do pliku/innej konsoli etc.

4.2 Struktura i Narzędzia

Projekt miałby zostać zaimplementowany w języku C++ z użyciem biblioteki boost do testów jednostkowych boost::unit_test oraz parsowania argumentów boost::program_options. Całość korzystać ma z narzędzia CMake do zarządzania procesem budowania.

Program miałby składać się z następujących modułów :

- $\bullet\,$ analizator leksykalny
- $\bullet\,$ analizator składniowy
- interpreter